

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112225854
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4112225854.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: CEDRON - Mikroregión, s.r.o., so sídlom Mojmírovce, Hlavná 943, IČO: 36 688 215, zastúpeného Mgr. Alenou Drenkovou, advokátkou so sídlom Mojmírovce, Hlavná 943, proti žalovanému: DLM - INTER PRODUCT, spol. s r.o., so sídlom Trnava, F. Urbánka 3, IČO: 31 413 757, o zaplatenie 707,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 29. októbra 2015 č. k. 25C/114/2012-218, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom (v poradí tretím) súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 707,91 eura s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 06. 08. 2012 do zaplatenia a na rozhodnutie o trovách konania účastníkov si vyhradil právo rozhodnúť do 30 dní od právoplatnosti vo veci samej s odkazom na ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“). Právne vec odôvodnil v zmysle § 4 ods. 1, 3, 6, 7 písm. c/, § 25 ods. 1, 2, 3 písm. a/, § 26 ods. 1, § 28 ods. 1, 3, 4, 5, § 42 ods. 5 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, § 47 ods. 1, 2, § 106 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, 3, § 517 ods. 2, § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), ako aj zisteným skutkovým stavom. V dôvodoch písomného rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že za odber vody z verejného vodovodu platí odberateľ prevádzkovateľovi verejného vodovodu vodné. Neoprávneným odberom vody z verejného vodovodu je odber bez uzatvorenej zmluvy o dodávke vody, resp. odber vody bez súhlasu prevádzkovateľa. Kto neoprávnené odoberá vodu z verejného vodovodu, je povinný nahradiť škodu prevádzkovateľovi verejného vodovodu. Bola daná objektívna zodpovednosť žalovaného za škodu, resp. za neoprávnený odber vody ako vlastníka nehnuteľnosti v období, kedy k neoprávnenému odberu prišlo. Do predmetnej nehnuteľnosti viedla vodovodná prípojka, na ktorej bol zistený neoprávnený odber. Vlastníkom sa stáva subjekt po zavkladovaní uzatvorenej zmluvy. Ak nie je zmluva zavkladovaná do katastra nehnuteľností v lehote 3 rokov, má sa za to, že od nej bolo odstúpené, teda sa zrušila, čo sa stalo aj v tomto prípade. Keďže kúpna zmluva zo dňa 29. 06. 2010 nebola nikdy zavkladovaná, neprešlo vlastníctvo zo žalovaného na iné subjekty. Žalovaný do konca roka 2013 platil aj daň z nehnuteľnosti. Ako vlastníka nehnuteľnosti bol objektívne zodpovedný za vznik škody tretej osobe, svoje dôkazné bremeno by uniesol iba v tom prípade, ak by preukázal, že za škodu zodpovedá iná konkrétna osoba. To, že dal kľúče od nehnuteľnosti iným osobám, ho nezbavuje objektívnej zodpovednosti. Bolo preukázané, že k neoprávnenému odberu došlo v rozsahu dní od 07. 05. 2010 do 15. 06. 2011. Vo faktúre žalobcu bola iba chyba v písaní, čo nespôsobilo nesprávnosť ani zánik nároku. Najpodstatnejšie bolo zistenie obdobia neoprávneného odberu a ten bol v medziach dátumov uvedených na faktúre žalobcu. Je nepochybné, že k zisteniu neoprávneného odberu žalobcom došlo dňa 15. 06. 2011 a od tohto dátumu do podania žaloby - 06. 08. 2012, neuplynula 2-ročná subjektívna lehota na podanie žaloby, resp. nedošlo k premičaniu nároku žalobcu. K neoprávnenému

odberu mohlo dôjsť najskôr od 07. 05. 2010 a od tohto dátumu neuplynula 3-ročná objektívna premlčacia doba ku dňu podania žaloby. Nárok žalobcu nebol premlčaný. Úroky z omeškania odôvodnil s poukazom na ust. § 517 OZ a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Žalovaný napadol rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním v zákonnej lehote z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 205 ods. 2 písm. d/, f/ OSP, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zároveň si uplatnil právo na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania. Uviedol, že súd prvého stupňa dospel k prekvapivému a nezákonnému záveru v tom zmysle, že zaviazal žalovaného na plnenie z titulu objektívnej zodpovednosti. Nestotožnil sa ani s nepresvedčivým názorom ohľadne kúpnej zmluvy zo dňa 29. 06. 2010. Keďže nedisponoval s nehnuteľnosťou, nemohol za škodu zodpovedať. Hodnoverným a dostatočným spôsobom preukázal svoje tvrdenia, že nie je zodpovedný ani len sčasti za predmetný odber vody. Nikdy nemal uzavretú a ani nemal záujem uzatvoriť s prevádzkovateľom verejného vodovodu zmluvu o dodávke vody týkajúcu sa predmetnej nehnuteľnosti, pretože reálne využívať túto nehnuteľnosť nemal záujem. Poukázal i na rozhodnutia iných súdov.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že jeho pohľadávka nie je premlčaná. Prevádzkovateľovi vodných sietí vzniká právo na vodné vtokom vody do potrubia napojeného bezprostredne za meradlom.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky uvedené v ods. 2 - 7 citovaného ustanovenia (§ 213 ods. 1 OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozsudku (§ 156 ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V predmetnej veci je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 16. 05. 2013 č. k. 25C/114/2012-116, ktorým uložil žalovaným v 2. a 3. rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 884,89 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 06. 08. 2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby podľa § 96 ods. 1 OSP. Žalovaným v 2. a 3. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 422,24 eura k rukám jeho právnej zástupkyňi Mgr. Aleny Drenkovej do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal s odkazom na ust. § 142 ods. 1 OSP. V dôsledku odvolania žalovaného v 3. rade odvolací súd rozhodnutím zo dňa 25. 02. 2014 č.k. 6Co/142/2013-140 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania žalovaných v 2. a 3. rade zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Výrok o zastavení konania voči žalovanému v 1. rade a nadväzujúci výrok o náhrade trov konania nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť. Následne súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom zo dňa 10. 06. 2014 č.k. 25C/114/2012-179 tak, že žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 176,98 eura s príslušenstvom a žalovanému v 3. rade sumu 707,91 eura s príslušenstvom. V dôsledku odvolania žalovaného v 3. rade bol napadnutý len výrok týkajúci sa povinnosti žalovaného v 3. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 707,91 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 06. 08. 2012 do zaplatenia. Odvolací súd rozhodnutím zo dňa 26. 06. 2015 č.k. 6Co/142/2013-198 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa povinnosti žalovaného v 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 707,91 eura s príslušenstvom zrušil a vec mu v tejto vrátil na ďalšie konanie. Po tretíkrát rozhodol súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom.

Žalobca v dôvodoch svojho odvolania poukázal na ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmavacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

V zmysle ust. § 157 OSP, rozsudok musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom mieste pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t. j. musí byť preskúmateľné.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa týkajúce sa namietaných skutočností žalovaným v odvolaní je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne, zdôvodnené a zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov konania k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvého stupňa totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že práva, právom chránené záujmy a povinnosti fyzických a právnických osôb, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť dotknuté pri zriaďovaní a prevádzkovaní verejných vodovodov a verejných

kanalizácií vrátane ich prípojok upravuje zák. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach, ktorý nadobudol účinnosť 01.11.2002. Vo vzťahu k Občianskemu zákonníku je predpisom lex specialis, kedy príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použijú subsidiárne len vtedy, ak tento osobitný zákon neobsahuje vlastnú špeciálnu úpravu. V § 4 ods. 1, 3 citovaného zákona je zakotvené čo je vodovodná prípojka a kto je odberateľom vody. V zmysle § 25 ods. 2 citovaného zákona, kto neoprávnené odoberá vodu z verejného vodovodu, je povinný nahradiť spôsobenú škodu prevádzkovateľovi verejného vodovodu /§ 420 Občianskeho zákonníka podľa ktorého v odseku 1 - každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti/. Pri neoprávnenom odbere je ten, kto vodu odoberal, povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. Zodpovednosť za škodu vzniknutú neoprávneným odberom vody podľa zhora uvedenej zákonnej úpravy má objektívny charakter, a teda existuje bez zreteľa na zavinenie. Predpokladom jej vzniku je neoprávnený odber vody, ktorý je v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Jeho existenciu preukazuje poškodený, ktorého v tomto smere zaťažuje v konaní dôkazné bremeno.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, aplikujúc citované zákonné ustanovenia odvolací súd záverom sumarizuje, že žaloba je podaná dôvodne. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalovaný so žalobcom neuzavrel zmluvu o dodávke vody z verejného vodovodu. Bolo tiež preukázané, že v spornom období žalovaný bol vlastníkom spornej nehnuteľnosti až do vydraženia predmetných nehnuteľností v dobrovoľnej dražbe v roku 2014 a k neoprávnenému odboru došlo v rozsahu dní od 07. 05. 2010 do 15. 06. 2011. Keďže žalovaný žalovanú sumu neuhradil riadne a včas, dostal sa s plnením do omeškania už na základe výzvy žalobcu, ale súd priznal úroky z omeškania odo podania žaloby ako sa domáhal žalobca v samotnej písomnej žalobe podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z., ako správne rozhodol a svoje rozhodnutie správne odôvodnil súd prvého stupňa.

Odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa sa správne vysporiadal aj s námietkou premlčania vznesenou žalovaným v konaní a aj na odôvodnenie rozhodnutie v tejto časti odvolací súd poukazuje a s týmto sa plne stotožňuje. Odvolací súd sa plne stotožnil so zisteným skutkovým stavom súdom prvého stupňa a jeho právnym zdôvodnením a rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Žalovaný v priebehu konania neunesol dôkazné bremeno, a preto prvostupňový súd správne žalobe vyhovel.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval v zmysle § 224 ods. 4 OSP podľa ktorého, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 OSP, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.